

SIMAV informeert...

Het jaar 2020 zal de boeken ingaan als een bijzonder jaar.

Nog vóór wij dit jaar onze eerste nieuwsbrief in elkaar hebben gezet brak de corona crisis uit. Toen werd alles anders.

Zorgen zijn er om onze eigen gezondheid, maar ook zorgen om elkaar als grote groep SIMAV-vrijwilligers. Gelukkig is, voor zover bekend, niemand van ons ernstig getroffen en zien we het aantal besmettingen afnemen. Maar de spanning blijft; hier en daar steekt het virus weer de kop op. Met de nodige aanpassingen en beperkingen kon het onderhoudswerk aan de molens gewoon doorgaan. Ook de twee grote renovaties, Molen de Hoop in Gorkum en de herbouw van Molen Souburgh in Alblasterdam zijn afgerond in deze periode.

We hebben kritisch gekeken of er een feestelijk openingsmoment, binnen de regels, mogelijk is. Molen Souburgh gaan we gebruiken en inrichten als bezoekenmolen voor kleine groepen en we hopen daar ook schoolklassen te ontvangen. In molen de Hoop gaan we ons meer richten op exposities, deze molen maakt deel uit van de Oudhollandse waterlinie.

Het is, denk ik, nodig dat we onze molens meer gaan openstellen voor bezoekers. Wij krijgen subsidie van Rijk, de Provincies en gemeenten. Daar mag ook wat tegenover staan: de gastvrijheid van alle SIMAV mensen. Hier past geen bordje verboden toegang bij.

Op 23 april jl. kregen wij bericht dat onze molenaar en erelid Wim Meerkerk is overleden. Een zeer betrokken molenaar en lid van onze Technische Commissie is van ons heen gegaan. Fijn dat er zoveel belangstelling was om Wim langs de route een laatste groet te brengen.

Als SIMAV organisatie hebben we de laatste maanden minder contact met elkaar kunnen hebben, alleen op afstand. Hopelijk komt hier nog dit jaar een einde aan.

We werden opgeschrikt door het afbreken van een molenroede bij de Goudriaanse molen. Gelukkig liep niemand hierbij persoonlijk iets op. Deze gebeurtenis roept wel veel vragen op, hoe is het met de andere molens?

Ook van buiten de SIMAV-kring wordt er naar ons gekeken en is men benieuwd wat de oorzaak kan zijn en dat is begrijpelijk. Het eerste half jaar van 2020 is anders verlopen dan we gedacht hadden. Toch is er veel werk verzet door onze molenaars, het bestuur, de commissies en alle andere vrijwilligers. Hartelijk dank hiervoor.

Ook in moeilijke tijden is gebleken dat we op elkaar kunnen rekenen.

Teus van Gelder *voorzitter*

Onderhoud molens, van levensbelang.

Molens trotseren alle weersinvloeden. Zon, wind, regen en kou. Molens, vaak staand in het open veld, hebben er mee te maken. Het is daarom van groot belang dat deze monumenten goed worden onderhouden. Molenstichting SIMAV is aan de hand van een meerjarig plan regelmatig met noodzakelijk onderhoud bezig. Een overzicht van de werkzaamheden die bij onze molens plaatsvond van januari t/m augustus dit jaar.

Schilderwerk werd verricht bij de Westermolen te Langerak, bij de Streefkerkse koren molen De Liefde, de Gelkenesmolen en de Graaflandse molen, beide in Groot-Ammers.

Molenmakers werkzaamheden en werk door een bouwkundig aannemer werden verricht bij de Wingerdse molen te Bleskensgraaf; reparatie aan het bovenwiel en het vervangen van de hangbomen van de trap.

Bij de Gelkenesmolen; beplanking van het bovenhuis en de draagconstructie werd deels versterkt. Tevens werd het klompenhok vernieuwd. Ook vonden herstelwerkzaamheden van de watergang en het opnieuw funderen van de sprenkelstraat (Als gevolg van schade veroorzaakt door werkzaamheden aan de kade)

Bij de Westermolen te Langerak werd groot onderhoud van de watergang gedaan. Aan de Middelmolen in Molenaarsgraaf werden herstelwerkzaamheden verricht aan trap en staart. Bij de Kerkmolen te Molenaarsgraaf vonden herstelwerkzaamheden plaats aan de Basalt oeververdediging.

Bij de Achtkante molen in Streefkerk werd aan bouwhistorisch onderzoek en kleurinventarisatie gedaan als voorbereiding voor het restaureren van het interieur van de molen.

Deze onderhoudswerkzaamheden staan los van de grote restauraties van molen De Hoop en de opbouw van de Souburghse molen.

Onze technisch commissie heeft dit jaar niet stilgezeten, het resultaat mag worden gezien.

SIMAV informeert...

Aad Schouten, molenaar tot op het bot.

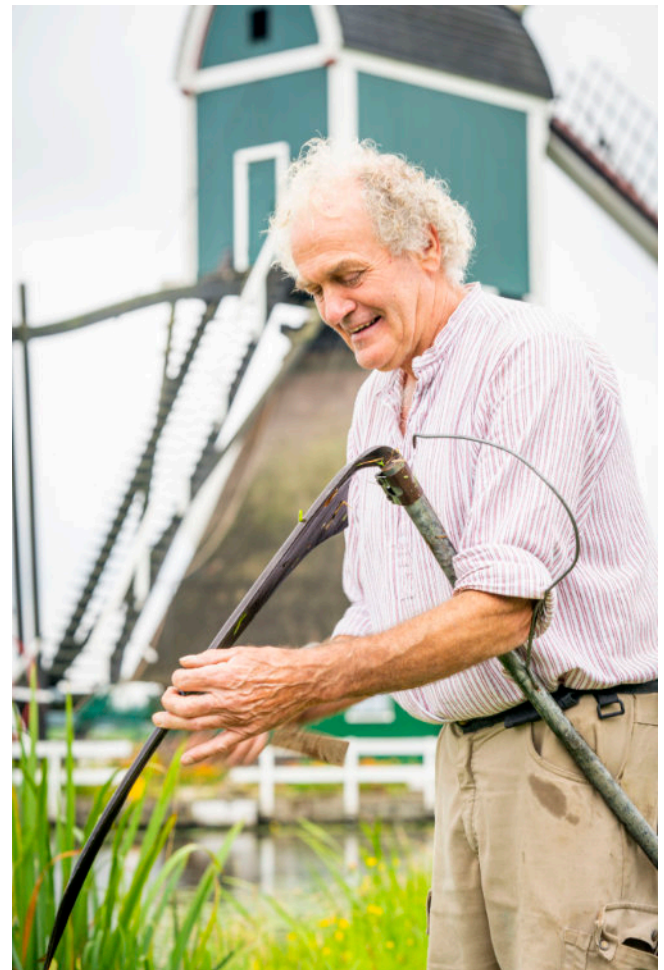
Zodra je het pad oploopt lijkt de omgeving zich aan te passen aan de eeuwenoude molen. Parallel aan het pad de sloot, omzoomd door zomerbloeiërs, wat verderop lopen schapen en twee Lakenvelder koeien. Op het erf zijn veel authentieke gebruiksvoorwerpen te ontwaren. De Wingerdse Molen in Bleskensgraaf; thuishaven van Aad Schouten en zijn vrouw Heline.

Met een kop koffie erbij neemt Aad de tijd om zijn verhaal te vertellen. En al snel wordt het duidelijk; deze man is gepassioneerd molenaar in hart en nieren.

“M’n vader kwam van de Kinderdijk en zat in de metaal. Maar m’n moeder kwam van Oud-Alblas en haar vader was korenmolenaar hier op de korenmolen” Aad knikt even in de richting van korenmolen De Hoop die in Oud-Alblas staat. “Saan de Groot, of Bastiaan, maar ze noemden hem Saan. Hij en zijn broer Mink hadden de molen, overgenomen van hun vader. Ik was zeven jaar toen hij overleed en toen zei mijn ome Mink: ‘Als jij je verveeld kom je maar ’s naar de molen’ want ik zat veel bij mijn opa. Uit school ging ik naar mijn oma, daar verkleetde ik me in de schuur, trok ik m’n stofkieren aan en dan fietste ik door naar de molen. Ik kon niet tegen stof, ik liep altijd met dikke ogen van de stofallergie, maar altijd blijven gaan. Dus daar is het zo’n beetje begonnen.

Toen ik elf was raakte de molenaar van de Wingerdse molen, Jan Verschoor, met pensioen dus die ging meer met de molen malen. Het was september ’71 dat ik hier voet op het erf zette en ik werd hier kind aan huis. Vrouw Verschoor was echt gek met me dus ik werd ‘verwonnen’, om dat zo maar ’s te zeggen, met m’n lievelingskostjes en koekjes en zo. Die man heeft altijd gezegd; ik hoop het tot mijn 75e te doen en dan houd ik ermee op. En zo is het ook gegaan” Het waterschap, toen nog eigenaar van de molen, besloot zonder slag of stoot, dat Aad molenaar moest worden. Als kleinzoon van molenaar Saan de Groot zat dat wel goed. “Het bloed kruipt tenslotte waar het niet gaan kan”

Nog zonder molenaarsdiploma mocht Aad aan de slag. “Nog twaalf jaar heb ik voor de polder gemalen. Dat was of met de molen of met het elektrisch gemaal om het water op peil te houden. Toen ik m’n vrouw leerde kennen was het haar meteen duidelijk: als ik wat met Aad wil dan wordt dit mijn stekkie. Maar dat is nooit een probleem geweest. Ze heeft het altijd naar haar zin gehad”

Bij Aad hebben tientallen jonge molenaars hun diploma gehaald. Maar een groter aantal zijn bij de theorielessen geweest, door Aad omgedoopt tot ‘molencatechese’. “Het molenaarsvak beheerste ik wel, wat ik zelf miste was theoretische kennis. Dus toen ik voor die jongens wat wilde betekenen dacht ik: dit voegt echt wat toe. Vandaar mijn besluit om theorielessen te gaan geven.

Zo’n dertig jaar heb ik dat gedaan. In die periode was ik zo’n 10, 11 jaar voorzitter van het gilde. Toen Heline en mijn zoon Jannick, voor wie het geen vraag was of hij molenaar zou worden, hun diploma gingen halen ben ik gestopt als instructeur” Niet zonder trots voegt Aad eraan toe dat zijn jongste zoon, Jannick, beroepsmolenaar is op een van de molens van de molenviergang in Aarlanderveen en tevens molenmaker bij Verbij. Hij vervolgt; “Toch kriebelt het nog wel eens. Weet je wat ’t is? Ik geef zo graag m’n kennis door!

Een opzichter bij de provincie zei eens: jullie, en daar bedoelde hij ook mij mee, zijn de laatsten die het nog van mensen hebben kunnen horen hoe het werkelijk

SIMAV informeert...

was om molenaar te zijn. Jan Verschoor, degene die mij het meest geleerd heeft, gaf me nog die onverdunde kennis door. Aad Schouten voegt er weinig aan toe; ik ben slechts een doorgeefluik. Het mooie aan kennis doorgeven is dat je ziet hoe het in praktijk wordt gebracht, je houdt er mooie contacten aan over en ja... het is een prachtig ambacht. Wat is er mooier dan daaraan mee te werken om het goed door te geven!

Bij lezingen over het molenaarsschap pas ik me aan de streek aan. Als ik spreek in een gebied met veel boeren dan zeg ik; 'Wat maakt je een boer? Een boer is iemand die zonder te kijken weet hoe het met zijn koeien gaat. Hij ziet, ruikt, hoort het als hij de stal inloopt. Je kunt het allemaal leren, maar je bent pas echt boer als het uit je hart komt. Je leven, je hele wezen is boer. Ik heb twee koeien, maar ik ben geen boer. Toch vind ik het leuk om deze dieren te verzorgen.

Wij wonen hier op een molen en die molen staat centraal, ook binnen het gezin. Het is niet alleen de molen, maar ook buitenom. Ik heb twee koeien, twee ezels, geiten, kippen, ganzen, eenden, honden en katten. Ik heb een vrouw en twee jongens, dat alles is je leven. Dat maakt je leven compleet. Maar die molen staat centraal. Dat houdt in dat ie veel los is. Ook toen de jongens klein waren. Ik geloof niet dat ik 'm veel stil had omdat ze moesten slapen of wat dan ook. Molenaar zijn is ten eerste dat je verstand van het weer hebt. Waar ik ook ben, het molenaar-zijn is altijd bij me want het weer is altijd om je heen. Kennis van het weer

is 80% van het molenaar zijn. Theorie is belangrijk, maar zwaar ondergeschikt. Het molenaar zijn dat heb je bij je, dat is nooit uit je systeem. Mijn oudste zoon is absoluut geen molenaar, maar hij weet het allemaal goed! Hij hoort het als de molen zo ongedurig is en dan maakt hij wel eens tussendoor een opmerking dat er buien in de lucht zitten. Dat soort dingen leer je als je veel op een molen zit. Wat ik heel duidelijk wil stellen, want ik ben niet voor niks ruim 30 jaar instructeur geweest; het gaat niet om beter molenaar zijn. Ik ben geen betere molenaar dan een vrijwillig molenaar. Het is anders, je bent anders molenaar. Hoe ga je met de molen om, hoe staat hij in je leven; dat maakt het verschil. Ik heb het genoeg gehad het ambacht door te geven aan verschillende molenaars. En er zaten kwartjes tussen de dubbeltjes, zo noem ik dat. Ik heb een relatie met mijn molen, ik ken mijn molen. Als ik in huis zit dan hoef ik in principe niet naar buiten om naar de lucht te gaan kijken want de molen vertelt mij wel wat het weer doet. Met leerlingen moest ik natuurlijk wel naar buiten om te gaan kijken wat het weer doet, maar ik wist het al.

Mijn vrouw weet het ook, maar zij is anders molenaar, zij is vrijwillig molenaar. Ze heeft niks met malen, met passie. Gewoon lekker de molen laten draaien met mooi weer, helemaal niks mis mee, gewoon super. Maar ze verstaat het wel.

Het was eens een dag dat het raar weer was. Heel de dag die molen nukken en ongelijk, wilde wind... maar geen buien maar gewoon onrustig. Die molen vraagt aandacht. Om half 10 's avonds was ik het zat. Ik dacht: waar wacht ik op? Ik zet m stil! En even daarna in ene keer een kort fel buitje. Nou, daar heeft t dan de hele dag al op gewaaid! En dat maakt het nou zo mooi, dan word je bevestigd in je molenaar-zijn. Die passie heeft ook anderen geraakt, anderen gemotiveerd en dan mocht ik eruit halen wat erin zit. Daarom is dat dubbeltje voor mij net zo kostbaar als dat kwartje! Niet om dan te zeggen: dat heb ik gedaan, want ik was maar doorgeefluik.

Het is altijd mijn drijfveer geweest om die kennis door te geven, maar de bedoeling is dat mensen het zelf gaan beleven. En het is heel bijzonder om dan te zien hoe mensen het oppikken. Ik had

SIMAV informeert...

een kennis, Dirk van Harten een ras-molenaar in Aarlanderveen en die zei: ik kan het je voor 97% vertellen maar het gaat over die 3% die ik niet weet.

En dat houdt je aan de grond. Want dat is het mooie van molenaar zijn; je wordt altijd teruggeworpen op jezelf. Telkens weer moet je beslissingen maken. Het is geen machine die je aanzet! Het is werken met de natuur.

Ik ben ook dankbaar dat het me gegund is door m'n werkgevers" Aad, metselaar van beroep, heeft twee werkgevers gehad die hem die passie gunden. Het was vaak onduidelijk wanneer Aad afwezig was, daar moet je als werkgever mee om kunnen gaan. Dat is zakelijk niet altijd interessant.

Zes jaar geleden begon Aad als zelfstandige. Twee dagen in de week werkt hij vast voor de Schiedamse molens en daarnaast drie dagen als metselaar. "Vooral de laatste jaren ook regelmatig aan molens geknutseld" voegt hij er, bijna onnodig, aan toe. "En van de week op m'n knieën gezeten in 'n oude kerk in Schipluiden, 140 vierkante meter tegelvloer gevoegd; daar word je wel nederig van hoor! Maar mijn hart ligt bij de molen en dat krijgt niemand er meer uit" besluit Aad.

Gezocht: Nieuwe leden voor de Technische Commissie

Voor het begeleiden en aansturen van het onderhoud aan onze 36 monumenten waaronder 33 molens in de Alblasserwaard en de Vijfheerenlanden zijn een groot aantal vrijwilligers actief.

De huidige Technische Commissie bestaat uit 8 enthousiaste leden die zich als vrijwilliger inzetten voor het in standhouden van onze monumenten. Het onderhoud is best divers te noemen, molenmakerswerk, metselwerk, schilderwerk, rietbedekking, bliksembeveiliging, installaties, zeilen onderhoud, smeermiddelen, onderhoud molenverven, schuren en bijgebouwen etc.

Eén van onze TC leden neemt na 15 jaar trouwe dienst en deskundige inzet, mede gezien zijn leeftijd, afscheid, dus zijn wij op zoek naar een vervanger! Maar dat mogen er ook meer zijn! Wij bieden u een uitdagende en dynamische vrijwilligers werkomgeving waarin u zelf uw beschikbare tijd invult en terug kunt vallen op de knowhow van de andere TC leden.

Voor ons werk als vrijwilliger maken wij gebruik van alle onderdelen van Microsoft office 365 zodat u ook vanuit uw thuissituatie kunt werken.

Vindt u het fijn zelfstandig projecten (b.v. restauratie van een molen) aan te sturen en/of te begeleiden dan vragen wij u vooral te reageren.

Wij nodigen u graag uit voor een persoonlijk gesprek in onze molen De Liefde in Streefkerk om nader kennis te maken en u uitgebreid te informeren over het onderhoud van molens.

Leuk als u reageert, dan graag via bestuur@simav.nl

Bellen kan natuurlijk ook, voor informatie kunt u contact opnemen met Juriean Kramer 06 20421730 of juriean.kramer@simav.nl

SIMAV informeert...

Column

Uit het zuidwesten 6a7 bft, de ene na de andere regenbui, temperatuur die ver aflight van wat de gemiddelde Nederlander als wenselijk beschouwt. Dit is een perfecte dag!

Tenminste als je molenaar bent. Gegeven dat je een molen tot je beschikking hebt en tijd. Want dat zijn wel belangrijke bijkomstigheden. Anders wordt het een theoretische beschrijving van wat had kunnen zijn. En daar zijn molenaars meestal niet zo van, die willen het zien, voelen, horen, in praktijk brengen.

Wat maakt dat een op het oog normale mens die situaties opzoekt? Dat hij er warm voor loopt? Zelf denk ik dat dit komt door een fascinatie voor het spel tussen wind, water, en de vertaling die dat geeft door de molen. Het is veel groter dan jezelf, het is veel ouder (in veel gevallen) en het is zo iets moois, dat je er steeds weer blij van kunt worden

Maar nog steeds: waarom? Waarom zijn er nog steeds mensen die dit willen doen? Alles kan tegenwoordig efficiënter, hygiënischer of sneller.... Bij molenaar-zijn komt iets om de hoek kijken wat je nodig hebt om deze hobby (levensstijl) vol te houden: Passie! Dit maakt dat je onder voorgenoemde omstandigheden niet terug in bed kruipt of met een pot thee op de bank blijft zitten maar juist naar buiten gaat.

In geen enkel land leeft in deze tijd het ambacht van molenaars nog zo stevig door als in Nederland. Dit is iets waar we dus heel trots op mogen zijn. Maar ook al uit verhalen van oude molenaars klonk het door: ja, we waren eigenlijk al helemaal aan peil en ja het was steenkoud buiten zo rond middernacht.... Maar hij liep nog zo machtig mooi in het licht van de maan dat ik gewoon niet kon stoppen.... Of van een andere molenaar die vertelde dat hij samen met z'n leermeester af en toe het werk heel even liet voor wat het was om te

luisteren naar hoe mooi de maalstenen "zingen" (wat betekend dat ze zuiver gebalanceerd en goed afgesteld staan) gewoon puur genieten, puur passie!

Is het dan louter jubelstemming in Nederland onder de molenaars? Dat blijkt uit diverse windstreken aanwaaiende berichten toch helaas niet het geval. Belangen van (stede-)bouwkundige uitbereidingen, wisselingen van eigenaar of verschuivingen in stichtingsbesturen, onderhoud dat achteruit gaat, onhandig aangeplant groen dat de wind uit de zeilen neemt en ga zo maar door. Allemaal zaken die je als molenaar er gratis en voor niks bij krijgt. Dat maakt wel dat er met enige regelmaat stevig getrokken wordt aan wat zo dicht bij je hart ligt. In veel gevallen krijg je een wedloop tussen ongelijke partijen: de molenaar met z'n hart vol molenpassie die in zijn vrije tijd moet opboksen tegen logge overheden die alle regels en afspraken steeds weer proberen te torpederen.

Daarom en wellicht daardoor komt het dat molenaars vaak als bevlogen en enthousiast bestempeld worden. Om deze hobby (en in een aantal gevallen professie) uit te oefenen is dat blijkbaar wel nodig. Tijdens het malen moet je beducht zijn op weersveranderingen en ook al draait de molen even niet, de omgeving gaat door. Alertheid is dus eigenlijk vaak of altijd nodig. Die wordt door die passie weer aangespoord.

Het is me wat, zo'n passie... Je zult er maar mee behoeft zijn. En toch, iedere keer weer als je dan op je molen aanrijdt/fietst/loopt denk je: whaaaw wat is het toch mooi! Het is en blijft een machtig gezicht!

Mijn vurige wens is dan ook dat we nog veel mensen rondom de molens en in het bijzonder die van de SIMAV kunnen verzamelen en verbinden om op diverse vlakken de molens in stand te houden, allemaal met passie voor de molens!

B. Redespraak

SIMAV informeert...

Twee molenaars en vrienden over Wim Meerkerk.

*Zonder jou tikt de klok even snel
 Maar de tijden veranderen wel
 Dus ik neem afscheid, jij moet nu gaan
 Weet dat je in m'n hart altijd blijft voortbestaan.*
 -Clouseau-

Twaalf jaar geleden leerde ik Wim kennen op de Oudendijkse Molen in Hoornaar.

Ik was aan de opleiding bezig voor vrijwillig molenaar en zat een paar maanden voor m'n landelijk examen. Ik moest wat bijgespijkerd worden over de kennis van het weer. Ik voelde me meteen welkom bij Wim en Alien. Ik zakte voor mijn landelijke examen en vroeg me af of ik wel verder wilde. Kennis van het weer en vooral de theorie was erg moeilijk voor mij. Wim was het die mij aanspoorde om vooral door te gaan met de opleiding.

Uren aan de tafel gezeten om vooral inzichtelijk te maken hoe het weer ontstaat.

Veel geleerd, veel gelachen en ook voor de serieuze noot was er ruimte.

Met Wim bomen gezaagd in Streefkerk aan de Tiendweg; van die hele grote populieren. Vakkundig zaagde Wim ze om. Na een ochtend zagen verscheen de politie ten tonele en vroeg naar de vergunning. "Nou, die heb ik niet" zei Wim, breed lachend.

Die was ook niet nodig, omdat we toestemming hadden van Waterschap Rivierenland voor verbetering van de molenbiotoop op Streefkerk. Nou ze gingen nog wel 's navraag doen, ons achterlatend met een verhaal dat nog dikwijls voorbijkwam. Later nog veel meer zaagklussen gedaan. Het was altijd hard werken, maar ook veel lol. Ik met een kraantje, Wim met de zaag.

Ook het kloven van hout voor de kachel in de molen was altijd leuk, terwijl de molen op de achtergrond draaide.

En dan; Wims passie voor de windenergie.

Niet alleen omdat hij ondernemer was, maar ook omdat hij inzag dat we duurzamer moeten gaan leven en de aarde niet moeten uitputten. Wim kon het prachtig uitleggen en mijn interesse was gewekt.

In 2010 behaalde ik mijn molenaarsdiploma op de Oudemolen in Fijnaart.

Wim was misschien nog trotser dan ik zelf. Wim kon met iedereen praten, of je nu onder of aan de bovenkant van de samenleving stond, het maakte Wim niks uit.

Ieder persoon is uniek en daar kon Wim enorm van genieten, dat mochten we meermaals meemaken. Wim had een groot hart. Velen konden een beroep op

hem doen. Verenigingen, stichtingen; verschillende bestuursfuncties vervulde hij.

Als examiner van de Hollandsche molen heeft Wim veel molenaars hun diploma mogen uitreiken.

Tallose molenaars zijn bij Wim en Alien op de molen de opleiding begonnen of hebben het daar afgerond. Soms zaten er meerdere tegelijk aan de tafel.

Ik ging als molenaar aan de slag op de Achtkante Molen in Streefkerk. Er ontstond een hechte vriendschap met Wim en Alien. In 2013 ging ik wonen op de Oostmolen in Gorinchem. Altijd stonden Wim en Alien voor mij klaar.

Afgelopen jaar kregen we het vreselijk bericht te horen van Wims ziekte. Ook daarin was Wim duidelijk. Drie weken na zijn operatie waren we alweer in touw; de boot van Alien was gezonken en die hebben we gelicht.

Vorig jaar kregen Inge en ik Tiendwegse Molen aangeboden. We hadden onze twijfels, maar ook nu hielp Wim met het besluit.

Afgelopen Januari zijn Wim en Alien mijn getuigen geweest op onze bruiloft. Op deze dag voelde Wim zich erg goed.

Het weekend daarna is hij nog op wintersport geweest, daarna ging het snel achteruit.

Door Corona was de begrafenis niet wat hij verdiende maar misschien wel precies zoals hij was; weinig opsmuk, mooi en waardig.

Langs de Damseweg naar de begraafplaats stond een lange rij van mensen die Wim de laatste eer bewezen, dat was heel indrukwekkend.

Wim is nog iedere dag in mijn hart.

Frans Klijn.

foto: Alien Bor

SIMAV informeert...

Twee molenaars en vrienden over Wim Meerkerk.

Wim Meerkerk, geboren op 14 mei 1962 te Molenaarsgraaf als zoon van Gerrit en Elly. Wim was de oudste. Na hem volgden drie broers en een zus. Vader was boer en liet in de jaren '70 een nieuwe boerderij bouwen aan de Kweldamweg, een verkavelingsweg in de Molenaarsgraafse polder.

Mijn eerste kennismaking met Wim dateert uit juli 1981. We waren beide vrijgezel, hij kwam regelmatig bij mij op de Wingerdse Molen en we raakten bevriend. Wim had een passie voor windkracht als energiebron, dus zijn liefde voor de oudhollandse molen strekte veel verder. Als we het over malen hadden, (ik maalde toen nog voor de polder) dan ging het gesprek dikwijls over dat er toch veel meer uit die waaiende wind gehaald kon worden. Dit resulteerde vrij snel in het bouwen van een molen bij de ouderlijke boerderij aan de Kweldamweg. Dit kwam mede tot stand door veel te werken en zuinig te leven. Wim werkte toen op de melkfabriek De Graafstroom in Bleskensgraaf.

En zo verscheen dus de eerste energiemolen in de Alblasserwaard. Wat was hij trots op de molen en hij liet me dan ook alle snuffjes zien wat je met de stroom kunt doen; zelf gebruiken of leveren aan een energiemaatschappij. Dat laatste bracht toen ook al het minste op. Als de molen vol aan in bedrijf was kon je het tot in het huis horen, waar wij dan weer van genoten. Zoals gezegd werkte Wim op de melkfabriek, ging naar school en deed de opleiding voor molenaar waar hij op 3 maart 1984 zijn diploma voor uitgereikt kreeg in Amsterdam. Wim werd in de loop van '84 molenaar op 't Recht van ter Leede tot de huurder zijn diploma gehaald had. Dit was Ed Top, die hij les gaf. Toen Ed zijn diploma gehaald had was Wim inmiddels molenaar op de Oudendijkse Molen.

Daar de molen in de jaren ervoor gerestaureerd was, maar er weinig tot niet mee gemalen was, liep het gaande werk boven slecht. We zouden er samen naar kijken en dat werd op 'n tweede paasdag. Er stond een beste molenwind. We kwamen er al snel achter wat er aan de hand was; de molen stond boven veel te diep in zijn werk. Nadat we dat opgelost hadden liep de molen gelijk beter. We zochten zeil op zodat de molen goed ging lopen. Wat hebben we die dag genoten van de molen waarbij gaande het water aan alle kanten van de molen te vinden was door het hoog opgooiende water van het schepad.

In Augustus '89 vertrokken de huurders uit de Oudendijkse Molen en ging Wim er, samen met Aliën, wonen.

Wim had te kennen gegeven dat hij graag wilde malen in Kinderdijk. In het draaiseizoen konden ze daar altijd wel een molenaar gebruiken.

Toen de Lage Molen gerestaureerd is hebben we voor elkaar gekregen dat ik op die molen molenaar werd en Wim op de vierde van de Overwaard. Wat werd dat een feest als het waaien wilde. Wim op no.4, Aart van Krimpen op no.3 en Frank Kloten op no.2 van de Overwaard. Ik stond er dan mooi achter met de Lage Molen. Dat ging er op z'n zachtst gezegd wel eens overheen. Wat een heerlijke tijd zo met elkaar!

Ondertussen werkte Wim in Bodegraven op de MONA-fabriek bij het ontwikkelen van nieuwe producten.

Maar de passie voor de wind als krachtbron bleef. Wim zette zijn eigen bedrijf op met de toepasselijke naam "De Wilde Wind" om zo windmolenprojecten op te zetten. De eerste windmolens werden die bij het Hartelkanaal, zes stuks, een project waar jarenlange voorbereiding aan vooraf ging. En zo heeft hij zijn bedrijf gestalte weten te geven met vele mooie projecten.

Wim werd ook nog enige jaren molenaar op de Stijve Molen, daar hij ook instructeur geworden was van Het Gilde. Een mooie plek om molenaars in spe op te leiden.

De Jonge Sophia in Groot-Ammers had ook zijn warme belangstelling. Dat kwam mede tot uiting in de royale donaties van hem die aan het behoud van die molen bijgedragen hebben. Wim heeft ook nog enige jaren meegewerkt binnen de technische commissie van SIMAV, waarvan een deel als voorzitter.

Al met al is Wim vele jaren en op diverse vlakken in het molenveld actief geweest. Niet vanaf de zijlijn, maar volop eraan meewerken. Aanpakken, dat was Wim ten voeten uit.

Dat hij rusten moge in vrede, die alle verstand te boven gaat.

Aad Schouten.

SIMAV informeert...

"Doe wat voor jezelf, maar ook wat voor een ander"

Aan een van de smalle straatjes van het stadje Nieuwpoort woont Teus van Gelder samen met zijn vrouw Corrie. Van buiten een mooi authentiek huis met rode luikjes, van binnen verrassend groot met een diepe tuin. In de serre en met een kop koffie erbij zijn Teus en Corrie bereid wat meer van zichzelf te laten zien. Teus bijt het spits af en vertelt hoe hij zijn Corrie heeft leren kennen. Het begon allemaal bij een cafetaria in Noordeloos. "De jeugd kwam daar bij elkaar en ik kwam met een vriend uit Arkel, Corrie met haar zus uit Langerak.

We praatten wat met elkaar en besloten elkaar de week erna op te zoeken. Het was mistig en vanaf de dijk waren de huisnummers niet zichtbaar. Ik ben wel 25 keer uit de auto gestapt om te tellen hoever we waren!" lacht Teus. "Maar als je vraagt: wie zijn jullie; ik ben geboren in Nieuwland, in een klein gezin, ik heb alleen een zus. Mijn vader overleed toen ik drie was. De instelling bij ons thuis was: leef tot eer van God, doe wat voor jezelf, maar doe ook wat voor een ander. Dat 'voor een ander' hebben wij alle twee. Ik was al vroeg geïnteresseerd in de politiek. Je ziet dingen die je zelf anders zou doen. Nou, dan moet je aan de slag. Ik houd er niet van om te 'beppen' en er verder niks aan te doen. Toen ik 29 was ben ik in de raad terecht gekomen hier in Nieuwpoort. Later in de gemeente Liesveld wethouder geworden en daar kregen we te maken met molenstichting SIMAV. Ik houd van techniek. Heb de ambachtsschool doorlopen. Ik wist al vroeg dat ik timmerman wilde worden, liep als zesjarig ventje al spijkers te zoeken tussen het grint om er wat van te timmeren.

Toen ik 12 was heb ik mijn eerste molentje gemaakt. Ik heb, tijdens dat ik wethouder was, in het algemeen bestuur gezeten van SIMAV. Toen ik gepensioneerd ben werd me gevraagd of ik in het dagelijks bestuur wilde als vicevoorzitter en als voorzitter van de PR. Dus zo rol je erin.

Nou, nu jij" besluit Teus en knikt lachend naar Corrie.

Corrie is een boerendochter, uit een gezin met 6 kinderen. "En ik heb een hekel aan beesten" komt er meteen achteraan. Corries vader was een driftig persoon. "Hij riep één keer 's morgens, om te melken. Elke dag voor ik naar de huishoudschool ging moest ik

hem helpen. Omdat ik maar twee jaar huishoudschool mocht volgen probeerde ik een opleiding te volgen voor verpleegster. Maar mijn moeder onderschepte de post" Corrie ging huishoudelijk werk doen en moest 's morgens en 's avonds helpen op de boerderij. "Op mijn trouwdag moest ik zelfs nog melken!" Corrie wilde zo snel mogelijk het huis uit om hier voortaan onderuit te komen. Ze trouwde met Teus toen ze eenentwintig was.

Zorgen voor haar ouders bleef Corrie doen tot hun dood. Nadat haar moeder overleed in het verzorgingshuis de Vijverhof in Nieuwpoort werd Corrie er vrijwilliger. Inmiddels heeft ze haar 12,5-jarig jubileum achter de rug. Het zorgen zit in haar bloed!

Teus werd door zijn moeder juist gestimuleerd om na de basisschool naar de ambachtsschool te gaan. "Mijn zus mocht naar de ULO, maar er moest natuurlijk ook geld verdiend worden, dus ik was aan de beurt op m'n vijftiende. Maar ik vond dat prima, al heb ik er later wel spijt van gehad. Je mist een hoop algemene kennis. Ik ken bijvoorbeeld amper Engels. Ik heb wel een heel aantal cursussen gedaan, maar die algemene kennis mis ik wel. Stukjes die ik schrijf laat ik altijd even nakijken door een ander"

Na de ambachtsschool is Teus gaan timmeren bij een aannemersbedrijf, ook als leidinggevende. Later combineerde hij dat werk met de baan als wethouder. Toen het op een gegeven moment te veel werd om de hele dag te werken en de verantwoording te hebben en 's avonds nog vaak te vergaderen is Teus gestopt met zijn werk als timmerman.

Teus en Corrie zijn geen echte vakantiegangers. Af en toe een korte vakantie, een stedentrip, is voldoende. Maar doordat Teus, als burgemeester of wethouder, veel

SIMAV informeert...

bereikbaarheidsdiensten heeft gehad konden ze ook bijna niet weg. "Op 1 januari 2013 ben ik gestopt, nadat de gemeente Liesveld is opgeheven. Redelijk snel daarna zijn we gaan zoeken naar een huisje. Ons oog viel op een houten chalet in Vierhouten. Daar zijn we zeer regelmatig, maar ook de kinderen maken er gebruik. "Vroeger gingen we ook op vakantie; vanuit Nieuwland op de fiets naar Groot-Ammers. Daar woonde een tante en daar sliepen we een nachtje. En we gingen naar Zijderveld, ook op de fiets, in een oud boerderijtje. Andere tijden..."

Teus vindt het prettig en heel interessant om mede leiding te geven aan een vrijwilligersorganisatie als SIMAV. "Ik wil niet voorop lopen met alleen vernieuwingen, want dat werkt ook niet. Maar de club bij elkaar houden, de sfeer goed houden en uiteindelijk moet er ook wel eens een knoop doorgehakt worden. Het is ook de manier waarop je het brengt natuurlijk! Maar het blijft voor mij ontzettend leuk om aan zo'n groep mensen, die met elkaar een doel hebben, leiding te geven. Er zijn veel meningen, maar ook veel goeie ideeën vanuit de groep molenaars. En die moeten we er veel meer bij betrekken, vind ik" besluit Teus.

De Hoop grondig gerenoveerd

Afgelopen jaar werd door aannemer Koninklijke Woudenberg B.V. gestart met de omvangrijke restauratie van korenmolen De Hoop. Een imposante steiger en een ingepakte molen waren maandenlang een bezienswaardigheid op de Dalemwal in Gorinchem. Aannemer Woudenberg was samen met Van der Wal Molenbouw en Timmerwerken begonnen met een grote maar mooie klus. De plannen voor de restauratie van de molen waren al gemaakt tijdens de overdracht van de molens in 2016 door de gemeente Gorinchem. Vooral aan de buitenkant is het metselwerk flink onder handen genomen. De nodige scheuren werden gedicht en de voegen vernieuwd. Rondom de deuren en raampjes kwamen minigootjes om regenwater af te voeren in plaats van dat het naar binnen kon slaan. De molenmaker ging aan de slag met onder meer de 'staart' en het 'kruirad'. Alle houtwerk werd opnieuw geschilderd.

De oplevering vond plaats op 2 juni. Op zaterdag 20 juni werd proefgemalen, want al maalt de molen niet zoals deze bedoeld is, blijft het een korenmolen. Alles werd getest en alles werkte.

De officiële opening vindt plaats op vrijdag 11 september om 16.00 uur en wordt verricht door Wethouder Dick van Zanten samen met de voorzitter van molenstichting SIMAV, Teus van Gelder.

De opening is tevens de start van de fototenstoonstelling in de molen over Gorcum in de oorlogsjaren. Later dit jaar zal ook het Lichtplan van de Gorcumse wallen in werking treden en zullen diverse elementen verlicht worden met energiezuinige lampen. De oude molenas uit 1858 bij de molen is gerestaureerd en zal naast de molen permanent worden tentoongesteld. Een molenas is essentieel voor het in beweging brengen van de molen.

De molen is vanaf 11 september weer open voor bezoekers, als de molen draait en de molenaar aanwezig is. Wel zullen in deze lastige coronatijd een aantal maatregelen van kracht zijn. Dit houdt in dat de instructies van de molenaar dienen te worden opgevolgd.

SIMAV informeert...

In **Kort & Bondig** laten we mensen aan het woord die lange tijd werkzaam zijn voor de molens van SIMAV

Wat is je naam?

Aris van Dam

Hoelang ben je al actief voor de molenstichting?

Sinds januari 2014

Wat is je beroep, welk beroep heb je voor je pensioen uitgevoerd?

Salesmanager bij een uitgeverij/mediabedrijf

Wat is uw favoriete vakantieland?

Frankrijk, maar ook Nederland is mooi als je maar goed blijft kijken

Welke hobby(s) heb je?

Muziek, sport, fietsen en tuinieren

Wie zou je nog eens willen ontmoeten?

Rockartiest Bruce Springsteen, maar dat zal wel een droom blijven.
Maar ik ben er wel dichtbij geweest, zo'n 200 meter.

Wie bewonder je het meest?

Mijn gezin en Bruce Springsteen

Van welke fout heb je het meest geleerd?

Ben ooit een mega order misgelopen omdat ik dacht dat het een gelopen race was, maar dat was het niet.

Wat was de mooiste dag van je leven?

Geboorte van mijn beide kinderen

Wat heb je, door ervaring, jezelf aangeleerd?

Praten voor groepen mensen

Wat heb je met molens?

Tot ruim zes jaar terug helemaal niets, door bij de SIMAV te zijn zie ik nu overal waar ik kom molens staan, viel me vroeger nooit zo op.

Welk type molen is je favoriet en waarom?

Wipwatermolens, omdat ze zo karakteristiek in het polderlandschap passen. Al moet ik zeggen dat de twee Gorcumse Stadsmolens me ook wel wat doen, vooral het mooie uitzicht als je op de stelling staat.

Heb je nog een leuke anekdote van je werk bij SIMAV?

Toen ik een paar jaar terug langs de Scheiwijkse Molen fietste, zag ik een vrachtwagencombinatie met een wijde bocht om de draaiende molen rijden, bang dat de wieken zijn wagen zouden raken. Steeds als de wieken over het hek aan de voorkant scheren denk ik dat het zomaar kan gebeuren. Iedereen die ik het vraag zegt dat het niet kan, het is allemaal berekend. Ik ben nog niet overtuigd.

Levensmotto:

Hou rekening met elkaar en, hoe lastig het soms is, een glas is altijd halfvol.

SIMAV informeert...

Overlijden Wim van Veen

In juni werden wij opgeschrikt door een bericht van molenaar Adrie van der Ent dat op 22 november vorig jaar Wim van Veen is overleden, oud-molenaar op de Middelmolen en oud-lid van onze Technische Commissie. Hij woonde al enige tijd in Alphen a.d. Rijn. Blijkbaar waren weinig mensen hiervan op de hoogte, ook wij niet. Toen molenaar Frank Klören aan Adrie meldde dat hij al zo lang niets meer over Wim van Veen had gehoord is Adrie een zoektocht begonnen en heeft hij een oproep gedaan op Alphenaren.nl. Hij kreeg kort hierna bericht dat Wim al meer dan een half jaar geleden was heen gegaan.

Als molenaar heeft Wim jarenlang (sinds 1982) op de Middelmolen in Molenaarsgraaf gemalen. Hij was de voorganger van Adrie die nu op deze molen zit. Sinds 2002 was hij lid van de Technische commissie van Molenstichting SIMAV. Hij heeft zich o.a. ingezet voor de restauratie van 23 molens van SIMAV en hij zich ingespannen voor het vormgeven van de restauratieplannen. Mede daardoor konden deze 23 molens er weer jaren tegen. Tijdens de feestelijke afronding van deze restauraties ontving Wim op 28 september 2012 in molen Jan van Arkel een Koninklijke onderscheiding en werd hij lid in de Orde van Oranje-Nassau.

Bij zijn afscheid bij de molenstichting ontving hij een oorkonde en werd hij erelid.

Adrie van der Ent kende Wim via zijn Bureau van Veen, Leiden. "Ooit werkte hij ook bij ingenieursbureau Veth, het latere Iv-consult / Iv infra waar ik ook werkte", aldus Adrie. De Middelmolen is 50 jaar in zijn familie geweest. Wim heeft een mooi feest op de Middelmolen gegeven toen hij 25 jaar molenaar was. Verschillende molenaars hebben daar hun diploma gehaald.

Oud-TC collega Andries van der Graaf vertelde dat ook bij de "oudjes" dit bericht hard is aangekomen. "Wim woonde niet in de buurt en dat heeft er nooit aan meegewerkt dat wij hem, na zijn afscheid bij de SIMAV, trouw konden blijven volgen".

"Wim van Veen en de Middelmolen waren een begrip. Hij nam het molenaarsschap over van W. van Iersel. Wim had met regelmaat aspirant-molenaars onder zijn hoede en toen er een opvolger moest komen, heeft hij bewerkstelligd dat Adrie van der Ent zijn taak als molenaar overnam".

"Wim was een warme, vriendelijke en zeer behulpzame man, die bij zijn collega's graag gezien was. Toen hij dan ook gevraagd werd voor de technische commissie van de Stichting was hij het die veel van het ict-werk

overnam en in goede banen leidde. Hij timmerde niet graag aan de weg en heeft veel werk in stilte verricht. Zijn adviezen in de TC legden gewicht in de schaal en getuigden van inzicht en daadkracht. Met fotograaf Hans de Groot heeft hij een prima fotoarchief opgezet en dat op de computer zichtbaar gemaakt. Van al onze molens was een uitgebreid foto overzicht te zien en voorzien van de nodige tekst. Aan hem is mede te danken dat de SIMAV al zoveel jaren een schitterende folder heeft die door vele liefhebbers zeer op prijs wordt gesteld en waar de jeugd, als het om liefde voor molens gaat, veel van heeft geleerd", aldus Andries.

Wim werd 82 jaar.

Foto Wim van Veen uit fotoarchief Hans de Groot

OPEN DAGEN Molens van SIMAV

Ook dit jaar zal een groot aantal molens publiektoegankelijk zijn op de Open Monumentendag op 12 september en tijdens de SIMAV molendag op 24 oktober. Deze molendag is door de molenstichting in het leven geroepen om collega-molenaars van buiten de regio de gelegenheid te geven onze molens te bezoeken. Maar iedereen is dan uiteraard welkom. De molens zijn die dagen open van 10.00 uur tot 16.30 uur.

In verband met het coronavirus houden ook wij de RIVM-maatregelen in acht. Zo worden er op het molenerf in verband met de (meestal) beperkte ruimte niet meer dan 4 bezoekers tegelijk toegelaten en wordt u verzocht 1,5 meter afstand te houden. Privé gedeelten in bewoonde molens zijn over het algemeen niet binnen te treden behalve op uitnodiging van de molenaar zelf.

Molens die tijdens de open dagen niet toegankelijk zijn: de Achtkante molen Groot-Ammers, Scheiwijkse molen te Hoornaar, de Oudendijkse molen te Hoornaar, de Goudriaanse molen te Goudriaan, de Tiendwegse molen Hardinxveld-Giessendam, Peilmolen in Oud-Alblas, de Broekmolen in Streefkerk en de Vlietmolen te Lexmond.

Molen De Hoop in Gorinchem is ook tijdens de Culturele zondag op 13 september geopend van 11.00 uur tot 17.00 uur. Wij verzoeken u tijdens het bezoek de aanwijzingen van de molenaar op te volgen.

En niet zonder trots kunnen wij melden dat onze gerestaureerde en opgebouwde molen De Souburghse molen in Alblasserdam aan de Kortland ook open is tijdens de open Dagen.

SIMAV informeert...

Uit het bestuur.

De Corona maatregelen hebben fors effect op onze wijze van functioneren. In ons kantoor in molen De liefde is overleggen in de vergader ruimten alleen mogelijk met maximaal 4 personen en er is op de administratie alleen plaats voor 2 medewerkers tegelijkertijd. De meeste overleggen vinden dan ook plaats via MS Teams, dus digitaal; overigens net zoals in de rest van Nederland. Desondanks blijft alles redelijk “normaal” functioneren. Een aantal vergaderingen is geschrapt. Gebruikelijk komt ons Algemeen Bestuur (AB) 2x per jaar bijeen. De voorjaarsvergadering is schriftelijk afgedaan. Voor de najaarsvergadering wordt “Corona-Proof” uitgeweken naar de Maria Johanna Hoeve in Noordeloos. Het overleg met onze vrijwilligers heeft ook geen doorgang gevonden. Dat zal dit najaar via MS Teams plaats vinden. Hoe met het jaarlijkse overleg met onze molenaars om te gaan is nog niet duidelijk. Kortom, net als ieder zelf verantwoordelijkheid nemend mens, houden ook wij ons strak aan de RIVM richtlijnen, inclusief alle daarbij behorende onzekerheden.

De moderniseringsslag in onze administratieve automatisering, zowel in hard- als software, die vorig jaar is ingezet, nadert zijn voltooiing; voor een enkeling nog even wennen. Thuiswerken was voor de meeste SIMAV-ers al de gewoonste zaak van de wereld. De afgelopen maanden hebben het thuiswerken in een verdere stroomversnelling gebracht. Digitaal werken heeft ook zo zijn voordelen laten zien.

De agenda van het Dagelijks Bestuur (DB) is het afgelopen half jaar gevuld gebleven met al de “gewone” en natuurlijk alle extra inspanningen rond Corona en niet in de laatste plaats de calamiteit van de roedebreuk van de Goudriaanse Molen.

Onze financiën vragen voortdurend aandacht en zorg van onze penningmeesters. De kosten zijn nog steeds goed beheersbaar (met calamiteiten kan je geen rekening houden) en de opbrengsten zijn redelijk in te schatten. Kortom er is grip op de financiële handel en wandel van de SIMAV.

De status van Professionele Organisatie voor Monumentenzorg (POM) heeft de SIMAV de afgelopen tijd veel voordeel opgeleverd. De SIMAV wordt gezien als een serieuze partner in het molenbeheer. Deze status vereist echter heel veel van de organisatie, zowel qua inzet als kwaliteit, een organisatie die alleen gedreven wordt door vrijwilligers, maar waarvan de “buitenwacht” het idee heeft dat er diverse beroepskrachten werkzaam zijn.

Punt van extra aandacht is de personele samenstelling in een aantal geledingen. De leeftijd van de gemiddelde SIMAV-vrijwilliger loopt ieder jaar met ongeveer 8 maanden op. Kortom, de SIMAV vergrijst in een redelijk hoog tempo. Vooral bij de molenaars zien we de laatste jaren gelukkig ook jonge aanwas. Het Dagelijks Bestuur onderzoekt op dit moment hoe dit tijt te keren en wat (bestuurlijk) het beste is voor onze molens. Dit traject vereist tijd, zorgvuldigheid en overleg met onze in- en externe stakeholders. In de tussentijd moet er wel het nodige werk worden verzet en zullen vacatures moeten worden ingevuld.

Er wordt allereerst gezocht naar versterking in de Technische Commissie (TC); mensen met een bouwkundige achtergrond, die ook kunnen functioneren als projectbegeleider (zowel in de aanbestedingsfase, als bij de uitvoering en de controle) en die uiteraard “iets hebben” met ons historisch erfgoed.

Per 1 januari ontstaat een vacature in zowel de TC, als het DB. Ons TC en DB lid Adri Konijnenburg heeft aangegeven te willen stoppen. Niet omdat hij het niet leuk meer vindt, of niet meer aankan, maar omdat zijn leeftijd (80+) een rol gaat spelen. Adri heeft heel veel kennis en betrokkenheid en dat voor een langere tijd, in de SIMAV ingebracht. Zijn vertrek is een aderlating voor de SIMAV. Kortom we zijn op zoek naar een nieuwe technische duizendpoot en die het ook nog leuk vindt om in het DB mee te draaien en als dat ook nog een molenaar kan zijn, is dat natuurlijk helemaal fantastisch.

Herman van Santen

Secretaris

Breuk roede Goudriaanse molen

“Het breken van roeden is van alle dag, zo is te vernemen als je personen in molenland spreekt”.

En dan bereikt ons op 7 juli uit het niets het bericht dat een roede van de Goudriaanse Molen is gebroken, dat is schrikken! Vooral als je bedenkt dat de veiligheid van de molenaar en zijn vrouw in het geding is bij een verkeerde afloop.

Het is, de ontstane schade aan de molen even vergetend, gelukkig goed afgelopen. De gebroken roede is nog dezelfde dag verwijderd en getransporteerd naar de molenmaker in Sliedrecht zodat nader onderzoek mogelijk is en deze blijft daar tot de oorzaak boven water komt uit de onderzoeken.

SIMAV informeert...

Tevens zijn alle betrokkenen waaronder RCE, Provincie Zuid Holland en DHM direct geïnformeerd en/of zijn ter plaatse geweest.

Alle roeden zijn tegenwoordig van staal gemaakt en zijn uit één stuk, dat was in het verre verleden toch wel anders. Toen werden de roeden van hout gemaakt en ja die braken regelmatig. Getuige de Roedenloods die wij als SIMAV nog bezitten aan de Molenkade te Groot-Amers. Hierin lagen de houten reserveonderdelen/roeden, zodat men direct een roede kon vervangen en de molen weer kon malen om de waterstand op peil te houden.

De buitenroede van de Goudriaanse molen is op een "vreemde" plaats gebroken, op ca. 3m1 afstand van de molenaskop, halverwege een staalplaat. De roede is dus niet op een lasnaad gebroken of zwakke plek ontstaan door roest, de gebroken roede van de Goudriaanse zag er juist nog wonderlijk goed uit na 35 jaar. De breuk is dus niet direct te duiden en zal nader onderzocht worden waarbij de expertise van hiertoe gespecialiseerde bedrijven wordt ingeschakeld.

Omdat de veiligheid bij de SIMAV op de eerste plaats komt, zijn direct aanvullende maatregelen genomen inhoudende dat reguliere inspecties nu versneld ingezet zijn voor al

onze molens, waarbij wij nu ook gebruikmaken van eigentijdse middelen om roeden te onderzoeken. Tevens zullen wij de inspectiemogelijkheden uitbreiden, zodanig dat de veiligheid van onze molenaars, zijn gezin, vrijwilligers en bezoekers gewaarborgd kan worden.

Zolang het onderzoek naar de oorzaak van de breuk loopt en nog niet is afgerond worden er in ieder geval nog geen nieuwe roeden besteld voor molens waarvoor Groot-Onderhoud of Restauratie ingepland staan.

Het onderzoek zal veel tijd en kosten met zich meebrengen maar het is tevens een uitdaging alles in het werk te stellen om de oorzaak te achterhalen, zodat wij weer verder kunnen met het uitvoeren van onderhoud aan onze molens. Dat zijn wij aan onze stand verplicht.

J. Kramer, voorzitter Technische Commissie

SIMAV informeert...

De Souburghse molen, een plaatje in de polder

Bent u de afgelopen jaren weleens richting Alblasterdam gereden of gelopen, dan heeft u zeker hoofdschuddend gekeken naar de Souburghse molen, althans wat er van over was. Maar bent u de laatste tijd in die buurt geweest heeft u ongetwijfeld met belangstelling gekeken hoe in de verte een mooie gerenoveerde ronde stenen grondzeiler ontstond. Onlangs is de molen opgeleverd. Op vrijdag 11 september wordt de Souburghse molen officieel heropend.

Er ging veel aan vooraf, maar de gemeente Alblasterdam en molenstichting SIMAV vonden elkaar in een mooi restauratieplan en een prima samenwerking. In mei 2019 werd begonnen aan de eerste bouwphase en werd een verharde bouwweg aangelegd die nu de eigen opgang is geworden van de molen. Die eigen oprijlaan is van belang omdat de functie van de Souburghse een bezoekenmolen wordt en gemakkelijk toegankelijk moet zijn. In het strakke bouwphaseplan ging de aannemer, bouwbedrijf Schippers en de Hartog, en de molenmakers van de Gelder aan de slag. De molen werd in oktober rechtgezet d.m.v. vjzelen, mooi om te zien hoe dat tot stand kwam. Het herstel van de molen aan de buitenkant werd vervolgens ingezet en ook in de molen was veel werk te verrichten. Oude elementen werden zoveel mogelijk gespaard en hersteld en waar nodig met behulp van nieuw timmerwerk tot een geheel gemaakt met soms fraaie contrasten. Aan het stucwerk binnen en buiten is veel aandacht besteed. De molen heeft zowel elektriciteit als een watervoorziening.

Er zijn twee molenaars benoemd, Hans Tuytel als eerste molenaar en Arie Hoek als tweede. Voor beide geldt dat molenaar zijn ze in het bloed zit.

De Souburghse molen is sinds 2014 eigendom van de SIMAV en bij de molenstichting in beheer met ruim 30 andere molens. De poldermolen is in 1860 gebouwd en verving een toen aanwezige wipwatermolen. Uit historische gegevens blijkt dat op deze plek al in 1542 een molen stond om de Polder Souburgh te bemalen (ca. 30 ha, met een opvoerhoogte van 0,70 mtr).

Het is nauwelijks voor te stellen dat we vroeger, zonder bemaling door de vele molens, met natte voeten in de polder hadden gestaan.

Nu in 2020 is de omvangrijke restauratie afgerond. De Souburghse molen is draaivaardig, dat betekent dat het binnenwerk actief is als de wieken draaien maar geen water meer door in beweging komt.

Het molenterrein is afgesloten met een hek. Is het hek open en draait de molen dan is de molenaar aanwezig. Hij kan veel vertellen over de polderfunctie in het verleden, de historie van de molen en de molen zoals deze nu draait. Bezoekers kunnen via een film ook visuele informatie krijgen.

Door SIMAV worden enkele relatiegegevens vastgelegd, zoals naam en mailadres van personen of instanties, die deze nieuwsbrief ontvangen. Hier wordt zorgvuldig mee omgegaan. De gegevens zijn afgeschermd, slechts een beperkt aantal functionarissen heeft toegang ertoe en de bestanden worden niet aan derden verstrekt. Het eventueel afmelden voor de nieuwsbrief en het verwijderen van uw gegevens kan eenvoudig door een mail te sturen naar: bestuur@simav.nl

U ontvangt deze e-mail omdat u zich heeft opgegeven voor onze periodieke nieuwsbrief, of als leverancier, sponsor, vriendenlid of vrijwilliger van onze molenstichting, tevens basisscholen. Ook bedrijven, instellingen, die zich inzetten op toeristisch gebied of die streekprodukten verkopen, ontvangen de nieuwsbrief.

SIMAV
Nieuwe Veer 42
2959 AK Streefkerk

De eerstvolgende nieuwsbrief verschijnt december 2020

